

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216201952
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1216201952.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobkyne: Y. H. J. , narodená dňa XX.X.XXXX, trvale bytom P., X. č. XXXX/X A, zastúpená JUDr. Danou Jelinkovou Dudzíkovou, advokátkou, Šamorín, Čilistovská č. 12, proti žalovaným: I. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Bratislava, Žellova č. 2, II. Nemocnica s poliklinikou Dunajská Streda, a.s., Dunajská Streda, Veľkobláhovská č. 23, IČO: 44 455 356, zastúpený JUDr. Máriaom Keletim, advokátom, Hnúšťa, Hlavná č. 36, III. NAŠA ORTOPÉDIA V DUNAJSKEJ STREDE, občianske združenie, Veľké Dvorníky, Jasná č. 274, IČO: 42 290 350, zastúpený zselinszky s. r. o., Bratislava, Laurinská č. 3, IČO: 36 869 007, za ktorú koná JUDr. Ladislav Zselinszky, IV. MUDr. Jozef Almási, PhD., primár ortopedického oddelenia Nemocnice s poliklinikou Dunajská Streda, a.s., Veľké Dvorníky, Jasná č. 274/15, o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 10. februára 2017, č.k. 21 C 15/2016-303, takto

rozhodol:

I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .

II. Žalovaným v I., II., III. a IV. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania každému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 10.2.2017, č.k. 21 C 15/2016-303, zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala uloženia povinnosti žalovaným v I. až IV. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť jej sumu 20.000,- € titulom bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia (8.665,80 €) a titulom nemajetkovej ujmy (11.334,20 €) a nahradiť trovy konania. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným v I. až IV. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa.

3. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 28.2.2020, skôr ako odvolací súd o odvolaní rozhodol, zobrala odvolateľka odvolanie späť v celom rozsahu z dôvodu zdravotných problémov, navrhla, aby odvolací súd odvolacie konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. K podaniu priložila potvrdenie o lekárskom vyšetrení.

4. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Podľa § 369 ods. 1 C.s.p. dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

7. Podľa § 369 ods. 2 C.s.p. ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

8. Podľa § 369 ods. 3 C.s.p. ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

9. Späťvzatie odvolania je dispozitívnym úkonom strany konania, ktorá ho podala. Zákon teda priznáva odvolateľovi právo disponovať odvolacím konaním, kým o podanom odvolaní nebolo rozhodnuté. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, súd bez ďalšieho konanie zastaví, teda nerozhoduje o pripustení, či nepripustení späťvzatia odvolania, ale priamo odvolacie konanie zastavuje bez toho, aby skúmal dôvod späťvzatia odvolania. Navyiac, ak odvolateľ vezme podané odvolanie späť, stráca tým odvolateľ možnosť znovu podať odvolanie, rovnako ako stráca možnosť späťvzatie odvolania.

10. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa ako odvolateľka vzala svoje odvolanie späť skôr, ako o ňom odvolací súd rozhodol, odvolací súd odvolacie konanie zastavil podľa § 369 ods. 3 C.s.p.

11.1. Odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným v I. až IV. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania každému v rozsahu 100 %, keďže žalovaní majú v konaní postavenie samostatného spoločenstva podľa § 76 C.s.p., podľa ktorého samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

11.2. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa späťvzatím odvolania procesne zavinila zastavenie konania v štádiu odvolacieho konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorá zo strán sporu z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť (v tomto prípade odvolanie) s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby resp. odvolania bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie, medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobkyňa (odvolateľka) v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu (odvolania), čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (viď R 49/1993, tiež bod 15 nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 196/09).

11.3. Odvolateľka ako dôvod späťvzatia odvolania uviedla zdravotné dôvody, k podaniu priložila správu o lekárskom vyšetrení zo dňa 27.2.2020, v ktorom je uvedená diagnóza multifaktoriálne vertigo. Podľa lekárskeho slovníka vertigo znamená závrat. V podaní zároveň navrhla, aby súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Aby súd mohol takto postupovať, museli by byť v konaní splnené podmienky ustanovenia § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11.4. Len výnimočne nemusí súd strane, ktorá má nárok na náhradu trov konania podľa všeobecných zásad rozhodovania o nároku na náhradu trov konania, túto náhradu trov konania priznať. Môže tak urobiť podľa ustanovenia § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprímeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania

o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán sporu a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany. Taktiež je potrebné prihliadať na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči strane sporu a aby neodporovalo dobrým mravom. Aj judikatúra konštatovala, že ustanovenie § 257 C.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Uvedené ustanovenie nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadať kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.1.2010, sp.zn. 2 M Cdo 17/2009).

11.5. Podľa názoru odvolacieho súdu zdravotný problém, ktorý ako dôvod späťvzatia odvolania uviedla odvolateľka, nie je možné, s poukazom na vyššie uvedené, považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa pre postup súdu podľa § 257 C.s.p. Zároveň odvolací súd konštatuje, že odvolateľka v späťvzati odvolania neuviedla žiadne iné skutočnosti, resp. okolnosti, ktoré by odôvodňovali, v súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, použitie ustanovenia § 257 C.s.p. Takéto skutočnosti nezistil odvolací súd ani zo spisu predloženého v prejednávanej veci súdom prvej inštancie. Preto odvolaciemu súdu nezostalo iné ako rozhodnúť o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).